

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 22.04 d.d. 28 februari 2022 te Amsterdam (mr. R. Imhof, mr. C.P. Bleeker en mr. J.W. Wagenaar)

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen.

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- een klachtschrift van 5 januari 2021 van betrokkene;
- een verweerschrift van 4 maart 2021 van de deelnemer;
- de schriftelijke repliek van 13 maart 2021 van betrokkene;
- de schriftelijke dupliek van 2 april 2021 van de deelnemer.

De Commissie heeft kennisgenomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 31 januari 2022 te Amsterdam.

Op de zitting is betrokkene verschenen en namens de deelnemer mevrouw [A].

Ter zitting hebben partijen hun standpunt (nader) toegelicht.

2. Standpunt van partijen

2.1. Betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie van een doorlopend krediet. Betrokkene acht de registratie onjuist en disproportioneel.

2.2. De deelnemer voert gemotiveerd verweer. De deelnemer stelt dat de klacht ongegrond is en de registratie niet disproportioneel.

2.3. Op hetgeen partijen hebben gesteld in de schriftelijke stukken en hetgeen zij ter zitting hebben verklaard, wordt in de beoordeling voor zover nodig ingegaan.

3. Beoordeling van het geschil

3.1. Betrokkene en de deelnemer hebben tijdens deze procedure stukken en standpunten ingediend. Feiten staan vast, wanneer deze duidelijk uit de stukken volgen of wanneer een standpunt door de andere partij wordt erkend of onvoldoende wordt betwist. De Commissie oordeelt dat op basis van het dossier het volgende vast is komen te staan.

3.2. Betrokkene heeft een registratie ter zake van een overig obligo met contractnummer ****152. De registratie kent een A op 9 mei 2013, een 2 op 4 juni 2013, een 3 op 6 juni 2013 en een werkelijke einddatum op 6 februari 2020.

3.3. Betrokkene heeft in 2013 een creditcardfaciliteit afgesloten bij de deelnemer. Betrokkene voldeed echter al snel niet aan de betalingsverplichtingen. De deelnemer heeft betrokkene meermaals over de betalingsachterstanden geïnformeerd en gewaarschuwd voor een registratie bij het BKR. Omdat betaling echter uitbleef, heeft de deelnemer op 9 mei 2013 een A gemeld bij het BKR. Vervolgens heeft de deelnemer de vordering opgeëist en een 2 geregistreerd per 4 juni 2013. Ook is de vordering aan een incassobureau overgedragen. Per 6 juni 2013 heeft de deelnemer de vordering als voorlopig oninbaar afgeboekt en een 3 gemeld bij het BKR. Betrokkene heeft de vordering hierna echter niet volledig betaald en daarom volgde in april 2018 een vonnis van de kantonrechter waarbij betrokkene is veroordeeld tot betaling van de vordering. Betrokkene heeft verklaard dat hij op een gegeven moment dacht de gehele vordering te hebben voldaan. Nadat betrokkene contact had met het incassobureau bleek echter dat er nog € 750,- open stond. Uiteindelijk heeft betrokkene de gehele vordering voldaan op 6 februari 2020 en heeft de deelnemer een werkelijke einddatum gemeld bij het BKR.

3.4. Betrokkene stelt dat de betalingsachterstanden zijn ontstaan als gevolg van een faillissement van zijn restaurant in [land] in 2000. Betrokkene heeft in [land] een schuldsaneringstraject doorlopen en na 5 jaar een schone lei gekregen. Vervolgens is betrokkene terugverhuisd naar Nederland en heeft hij het krediet bij de deelnemer afgesloten. Er was namelijk onvoldoende geld om naast de maandtermijnen van de hypotheek ook andere kosten te voldoen. Omdat het echter financieel nog niet goed ging met betrokkene zijn er betalingsachterstanden ontstaan bij de deelnemer.

De juistheid van de registratie

3.5. Betrokkene stelt dat de registratie onjuist is. Hij voert aan dat de code 2 en 3 in ieder geval verwijderd moesten worden in verband met het volledig betalen van de vordering. Daar gaat de Commissie nu eerst op in. Voor zover nodig zal de Commissie daarna ook nog een belangenafweging maken.

3.6. Met betrekking tot de code 2 overweegt de Commissie als volgt. De deelnemer moet een code 2 registreren op het moment dat zij de vordering opeist, vaak valt dit samen met de overdracht van de vordering aan een deurwaarder of incassobureau. Voor het registreren van een 2 bij het BKR hoeft de deelnemer betrokkene vooraf geen waarschuwing te versturen. In de situatie van betrokkene staat vast dat de vordering door de deelnemer is opgeëist. De vordering is overgedragen aan een incassobureau, er is een dagvaarding uitgebracht en betrokkene is door de rechter veroordeeld tot betaling van de vordering. De registratie van de 2 is naar het oordeel van de Commissie dan ook technisch juist. Het feit dat de vordering uiteindelijk door betrokkene is voldaan verandert niets aan het feit dat de vordering is opgeëist.

3.7. Ten aanzien van code 3 oordeelt de Commissie als volgt. De registratie van betrokkene kent een code 3 op 6 juni 2013 en een werkelijke einddatum op 6 februari 2020. Op grond van het Algemeen Reglement BKR dient een deelnemer een bijzonderheidscode 3 te registreren als de deelnemer een bedrag van € 250,- of meer afboekt. De registratie dient een getrouw beeld – actueel en juist volgens de Algemene Verordening

Gegevensbescherming – te geven van de werkelijkheid. Nu betrokkene de vordering op 6 februari 2020 alsnog heeft voldaan, is hier geen sprake meer van. De Commissie oordeelt daarom dat bijzonderheidscode 3 door de deelnemer moet worden verwijderd.

De belangenafweging

3.8. Betrokkene doet een beroep op disproportionaliteit. Het verzoek van betrokkene moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: “de AVG”). Daarbij neemt de Commissie het volgende als uitgangspunt.

3.9. De registratie in het BKR-register is gebaseerd op een gerechtvaardigd belang.¹ Daaruit volgt dat de registratie alleen is toegestaan als deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de deelnemer en de belangen van betrokkene niet zwaarder wegen.² Op grond van de AVG heeft betrokkene het recht om bezwaar te maken tegen de registratie. Betrokkene moet daarbij aangeven waarom in zijn specifieke geval de registratie moet worden verwijderd en dit toelichten. De deelnemer moet de registratie dan verwijderen, tenzij zij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de registratie aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van betrokkene. Als het bezwaar van betrokkene slaagt, heeft betrokkene het recht op verwijdering van de BKR-registratie.

3.10. Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR registratie en anderzijds het belang van betrokkene bij verwijdering daarvan.

3.11. Betrokkene heeft een belang gesteld bij verwijdering van de registratie. Betrokkene stelt dat hij van de belemmeringen van de registratie af wil zijn. Zo wil betrokkene financiële steun geven aan zijn kinderen, meer spaargeld hebben als buffer en op termijn onderhoud aan zijn huis plegen. Op zakelijk gebied heeft betrokkene de wens om een dagbesteding voor verslaafden in herstel op te richten.

3.12. De deelnemer voert aan dat het belang van instandhouding van de coderingen gelegen is in de doelstellingen van het BKR-register, namelijk het beschermen van betrokkene tegen overkreditering en het beperken van financiële risico's bij kredietverstrekkers. De deelnemer voegt daaraan toe dat de lange duur van de betaalachterstand en het feit dat deze slechts door tussenkomst van een deurwaarder is voldaan, redenen zijn voor handhaving van de registratie.

3.13. De deelnemer heeft hiermee voldoende aangetoond dat de door haar genoemde belangen dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de BKR-registratie op dit moment nog in stand te houden. De Commissie zal vervolgens de belangen van betrokkene en de deelnemer tegen elkaar afwegen.

¹ Artikel 6 lid 1 sub f AVG.

² HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl en artikel 21 AVG.

3.14. Ten aanzien van het belang van betrokkene overweegt de Commissie als volgt. Hoewel de belangen van betrokkene begrijpelijk zijn, zijn het geen belangen die voldoende zwaarwegend zijn om zonder meer de verwijdering van de registratie te rechtvaardigen. Bepaalde omstandigheden kunnen dat anders maken, maar die omstandigheden moet betrokkene dan aanvoeren en aantonen. Het is de Commissie niet voldoende duidelijk geworden hoe de registratie betrokkene belemmert om spaargeld op te bouwen en zijn kinderen financieel te steunen. Ten aanzien van de overige belangen is het de Commissie niet gebleken waarom betrokkene de registratietermijn niet kan afwachten. Zodoende is niet zonder meer gebleken van een concreet en onderbouwd belang bij het aanpassen van de registratie.

3.15. Ten aanzien van het ontstaan van de achterstand oordeelt de Commissie als volgt. Betrokkene stelt dat achterstanden zijn ontstaan door de nasleep van zijn faillissement in 2000. Een faillissement is natuurlijk uiterst vervelend maar neemt niet weg dat de betalingsproblemen zijn ontstaan door een oorzaak die zich in de risicosfeer van betrokkene bevindt. Betrokkene stelt het krediet bij de deelnemer te hebben afgesloten omdat hij naast de betaling van de hypotheek andere kosten niet kon voldoen. Betrokkene wist of had daarom bij het aangaan van de kredietovereenkomst kunnen weten dat er een reële kans bestond dat hij wederom niet aan zijn betalingsverplichtingen kon voldoen. De Commissie oordeelt dat aan betrokkene geen verminderd verwijt kan worden gemaakt ten aanzien van het ontstaan van de betalingsproblemen.

3.12. Betrokkene heeft ter zitting verklaard dat er vaak onduidelijkheid bestond over het betalen van de vordering. Zo heeft betrokkene met verschillende deurwaarders contact gehad en hebben zij niet altijd (tijdig en duidelijk) gereageerd op de vragen van betrokkene. Betrokkene dacht in 2019 dat hij de gehele vordering zou voldoen met een laatste betaling. Omdat er echter vaker fouten waren gemaakt omtrent de betaling, heeft betrokkene contact opgenomen met de deurwaarder. Toen bleek dat er na betaling van die vermeende laatste termijn nog € 750,- open zou staan. Hoewel dit naar het oordeel van de Commissie geen juiste gang van zaken is, is het de Commissie onvoldoende gebleken dat betrokkene de vordering eerder had kunnen voldoen indien deze fouten niet waren gemaakt. Na het vonnis in 2018 was de omvang van de vordering namelijk duidelijk, maar het heeft nog tot februari 2020 geduurd voordat betrokkene de vordering volledig heeft voldaan.

3.13. Betrokkene stelt dat hij momenteel financieel stabiel is. Betrokkene heeft bij zijn vorige werkgever een outplacementtraject met opleiding gevolgd en is per 10 januari 2022 in dienst getreden bij zijn voormalig stagebedrijf. Daar verdient betrokkene een brutosalairis van € 3.100,- per maand. Dat is een positieve ontwikkeling en weegt in het voordeel van betrokkene. Bedacht moet echter worden dat er sprake was van een langdurige en problematische schuldensituatie waarbij betrokkene tussen 2000 en 2020 betalingsproblemen had. Ook is van belang dat betrokkene slechts een tijdelijk contract van een jaar heeft. De Commissie oordeelt daarom dat het belang om betrokkene te beschermen tegen overkreditering nog zwaar weegt.

3.14. Alles overziende is de Commissie van oordeel dat de belangenafweging niet in het voordeel van betrokkene uitvalt. De Commissie acht de registratie proportioneel en ziet geen omstandigheden die een aanpassing dan wel verwijdering van de registratie rechtvaardigen. Hierbij weegt mee dat sprake was van een langdurige en problematische schuldensituatie die pas recent is opgelost.

4. De beslissing

De Commissie beslist dat de klacht van betrokkene ongegrond is.